

[NEW! RECEIVE DISPATCH](#)

[Later dispatches](#) - [Previous dispatches](#)

Latest Dispatch

An insight through Olga and Vadim

Zyryanka, October the 17th. Snowing, temperature is -10°C. Snowing, of course, is no good when it comes to the ice settling the way we want. It will only give us a dangerous double ice with water in between. And this unfortunate fact makes it so much harder to read the thickness of the ice.

"That's not far away!" acclaimed Olga, when I told her that we lived quite far away from our capital Stockholm, "only 500 km:s!" It is easy to forget that one is in Siberia. Distances are enormous here. Olga has close to 8000 km:s to her capital, Moscow. Getting there

is neither easy or cheap. The cost is around 7000 rubles (approximately 300 dollars, more than an average monthly wage for most people in Zyryanka) on a transport plane just to the provincial capital of Yakutsk. Whose schedule is irregular. It doesn't exist at all during the coldest part of the winter, but during this time one instead has the possibility to hitch a ride with a lorry travelling on the Kolyma River to Magadan, than off to Yakutsk. It takes no more than 4-6 days depending on whether the driver takes any brakes or sleeps at all.

"A ticket during the Soviet time only cost a few rubles and there was plane several times every week", Vadim said, "but that was a long time ago." It was invigorating meeting Olga and Vadim. Genuinely good people. Olga is one a few women who runs a company in Zyryanka. She runs a baking factory which also distills and sell the local vodka. She's outgoing, outspoken, very friendly and very interested. She's married to Vadim, who's primarily a helicopter pilot, he drives the bush helicopter, the MI 8, but he's also running a business selling potatoes. He's calm, easygoing, doesn't say a lot, loves to fish and hunt and spend time out in nature, he's the best Russian photographer we've come across so far and, oddly enough it being the Siberian outback, he doesn't smoke!

They've got two grown up children, who's doing like everybody else who wants a higher education, they're studying far away from Zyryanka.

"Than again, it was impossible during the Soviet days to run a private enterprise", Olga added, "and that was a time of long queues, the eternal planning of what food one could buy, well, those days are long gone and at that time, I had to go to Moscow to buy a nice pair of high heeled boots.."

Olga and Vadim belongs to this group of local people who have high education, they're intelligent and also have a big interest when it comes to other cultures and, surprisingly, our lives. Something which I am not used to during my travels all over the world. In general people like talking about themselves and their own lives. There's no doubt,

Visiting Olga and Vadim

Zyryanka's population is half Caucasian Russian and half yakut/yukahir

The main Street in Zyryanka, Lenin Street

that the general level of education during the Soviet time, was high. Olga bombarded us with questions at the same time as she and Vadim served us another deliciously from the Russian and yakut kitchen. Today we ate straganina for the first time. It is frozen fish, raw of course, preferably a local fish called schirr caught in a lake, the male species and not from the river. One cuts it up in thin slices, dips it in salt and pepper and eat it. Delicious!

"You should know", explains Olga enthusiastically, "there's no time here for a women to go to a beauty spa and make oneself more beautiful. Especially not for me who have a business to run and at the same time I like all other women here, have to get back in time and see to that food is on the table when my husband comes back from work, at the same time I try to be a good mother, a good wife and take care of the home. What is the situation for your women in Sweden? Are they as sexually liberated that we've heard about? And do they spend a lot of time looking more beautiful?"

Our answers makes them laugh, get surprised and feel astonished. They tell us what they associate with Sweden. Volvo, ABBA (They've put on an ABBA CD and the song The winner takes it all plays in the background), Olof Palme, Saab, Ericsson, Björn Borg and, to my own delight, the greatest cross-country skier ever, Gunde Svan! (We're the same age and we're brought up in the same area in Sweden and know each other quite well.) Cross country skiing is big in Zyryanka. But only in March, since the worst cold is gone by then, only -30°C and than there's lot of snow. Olga's won several local championships.

"Our major problem at the moment in Zyryanka, except transports", Olga tells us, "is that to many people leave Zyryanka. Last week I had to tell 22 of my employees that I had no work for them. There's only 35 left."

More than 15 000 people lived in Zyryanka during the Soviet days. There's only around 5000 of them left and more are leaving all the time. Zyryanka is a settlement created wholly by the Soviet regime. It used to be one of Stalin's terrible Gulags, but once the regime in Moscow realized the high quality of the coal in the area, they bulldozed away all remains, grave crosses included, and built a Soviet society dominated by a lot of specialists in all ways of life. Than came perestroika. Today the specialist dentist is gone, there's no proper advanced healthcare or hospitals with needed equipment and there's a lack of everything regarding needed specialists. Still, Zyryanka is somewhat of a positive surprise to us. As it has been with all settlements we've passed along the Kolyma. Olga and Vadim for example has a standard of living, when it comes to material goods, easy equaling what we have at back home. They've got the latest computer with the latest version of Windows XP, bought in Moscow, a modem with an Internet connection which works on and off, and the newest stereo equipment and TV. Life has been good to them and it is easy to understand why. They're enthusiastic, positive and full of energy. Their apartment is fully modern and neat on the inside, as most homes we've visited, but as usual with all settlements along the Kolyma, the outsides are depressingly mistreated, ugly and depressing. The extreme cold is of course one of the reasons for this, and the eternal permafrost, but the main reason is due to the settlements history of a place one moves to solely for a period of work, make money and than leave, which was the prevalent idea during pre-perestroika. Since people knew they were leaving, they neglected the nature surrounding them, letting garbage build up everywhere and didn't care what the outside of their home looked like. "Let us drink more vodka!", hollered Olga and served us another shot, and she continues: "I love life!"

They continue to impress, the Siberians!

Det är den 17 oktober, det är 10 minusgrader och det snöar. Vilket det gjort under flera dagar. Inte bra när det gäller vår kommande färd. Det ger en farlig dubbels med vatten mellan. Och gör det så mycket svårare att räkna ut isens verkliga tjocklek.

"Nä, är det inte längre än så!", utropade Olga, när jag berättade att vi bodde en bra bit från vår huvudstad Stockholm, "bara 50 mil!" Det är lätt att glömma att man är i Sibirien. Det är enorma avstånd. Olga har närmare 800 mil till sin huvudstad, Moskva. Att ta sig dit är vare sig billigt eller enkelt. Det kostar exempelvis drygt 7000 rubel att bara flyga med (ca 2200 kronor, mer än en medelinkomst på en månad för de flesta i Zyryanka) ett transportplan som går till provinshuvudstaden Jakutsk. Av och till. Under den kallaste vintern, inte alls. Men då kan man i stället lifta med en lastbil som kör till Jakutsk via Magadan längs isiga Kolymafloden. Det tar bara 4-6 dagar om chauffören kör utan att ta ett enda avbrott eller undviker att sova.

"Under Sovjettiden kostade det bara några rubler och det gick flyg flera gånger varje vecka", berättade Vadim, "men det var då det."

Det var mycket uppriskande att få möta Olga och Vadim. Olga är en av Zyryankas få kvinnliga företagsledare. Hon driver en bagerifabrik som dessutom tillverkar den lokala vodkan. Hon är utåtriktad, trevlig och intresserad. Hon är gift med Vadim som är helikopterförare, kör vildmarkshelikoptern MI 8:an, och har dessutom god försäljning av potatis. Han är lugn, stilla, säger inte så mycket, älskar att jaga och fiske och vara ute i naturen, är en bra fotograf, vilket vi ännu inte upplevt här i Ryssland och är en av ytterst få ryssar vi mött som inte röker. De har två vuxna barn som i likhet med alla andra som vill fortsätta att utbilda sig, studerar på universitet på annan ort.

"Men under Sovjettiden gick det inte att driva ett företag privat",

berättade Olga, "och borta är alla oändliga köer, det eviga hamstrandet av mat och då fick man åka till Moskva för att kunna köpa ett par fina högklackade boots."

Olga och Vadim tillhör den skara som är högt utbildade, intelligenta och som är mycket intresserade av vår bakgrund. Något som inte tillhör vanligheterna när man umgås med folk världen över. Generellt vill folk tala om sig själva och sitt liv. Helt klart är att utbildningsnivån under Sovjettiden var mycket hög. Olga överöser oss med olika frågor, samtidigt som hon och Vadim serverar någon ny delikatess ur det ryska och jakutska köket. Idag fick vi för första gången prova straganina, fryst, orensad fisk, helst den lokala fisken schirr av hankön som fiskats upp i sjö, inte flod, som man skär upp i småbitar, äter kall och doppas i peppar och salt. Underbart gott!

"Ni skall veta", förklarar hon engagerat, "att det inte finns tid för en kvinna att gå och sminka sig, gå på spa och göra sig vackrare här i Zyryanka. Speciellt då inte när man har fabriken att sköta, skall laga mat till maken kommer hem, vara bra mamma, fru och sköta hemmet. Hur gör edra kvinnor? Är de så sexuellt frigjorda som vi hört och hur mycket tid lägger de ned på utseendet?"

Våra svar förvånar och lockar till förtjusta utrop och skratt. De räknar upp saker de associerar med Sverige. Volvo, ABBA (De sätter på en ABBA-skiva och The winner takes it all hörs), Olof Palme, Saab, Ericsson, Björn Borg och, till min stora glädje, Gunde Svan! Skidåkning är stort i Zyryanka, men bara under mars, eftersom de då går att vara ute och temperaturen bara ligger runt 30 minusgrader! Olga har vunnit flera klubbmästerskap och visar stolt upp medaljerna. "Vårt stora problem i Zyryanka just nu, förutom transporter", berättar Olga, "är att folk flyttar iväg. Förra veckan fick jag lov att avskeda 22 personer. Nu har jag drygt 35 kvar. Jag har inte nog med jobb att ge dem."

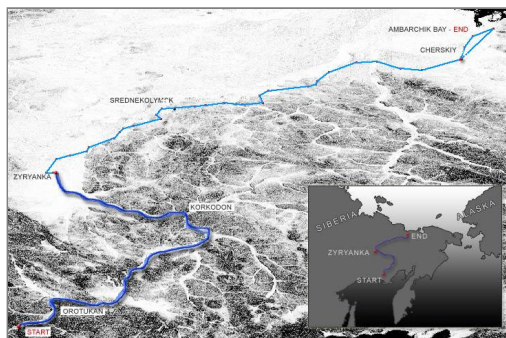
Under Sovjettiden bodde det 15 000 människor i Zyryanka med omnejd. Nu under 5000 och det minskar snabbt.

Zyryanka är ett Sovjetskapat samhälle. Från början var det en av Stalins fruktansvärda gulager, så insåg Sovjetregeringen att det fanns enormt med högkvalitativt kol i området, och de röjde man bort alla kors från begravnings gulagfångar och byggde snabbt upp ett Sovjetsamhälle med en massa olika specialister på olika områden. Nu sedan perestrojkan har de flesta specialister gett sig iväg. Det finns ingen tandläkare, ingen riktig tillförlitlig sjukvård och det råder stor brist på det mesta. Ändå är Zyryanka något av en överraskning. Som alla samhällen vi besökt. Olga och Vadim har en minst lika hög levnadsstandard som vi, när det gäller det materiella. Nyaste datorn med nyaste Windows XP-versionen, köpt i Moskva, modem med en irrationell Internetuppkoppling, stereoanläggning av klass, liksom TV och annat inom elektronik. Det har gått bra för dem och det är lätt att förstå. Lägenheten är helmodern på insidan, men som vanligt här längs Kolyma, är utsidorna av de flesta byggnader skrämmande fula, misskötta och dystra. Kylan är en av orsaken, liksom tjälen och det faktum att när folk bara flyttar in som alla specialister gjorde under Sovjettiden, och vet att de en dag skall lämna platsen, då bryr man sig inte om vare sig natur, nedskräpning eller utsidor på bostäder.

"Låt oss dricka mer vodka!" utropar Olga och serverar oss alla ännu en gång, "jag älskar livet".

Expedition Tracking Center

[CLICK MAP TO ZOOM]

Previous Dispatches

The technical equipment 14 Oct - 19:00

Written in our apartment in Zyryanka at N65°43,57.4 and E150°54.00.9.

The days are now generally cold with icy winds and temperatures down to -15°C, but sunny and beautiful!

Johan Ivarsson

We made it to Zyryanka

Tuesday, 12th of October, we've arrived in Zyryanka, a settlement located at 65 degrees North and 43,57.4 and East 150 degrees 54.00.9, temperature is -15 degrees below zero Celsius. We paddled ov

Will we make it?

10th of September, freezing cold at -15 degrees Celsius, we made a lunchstop at N 65 degrees 20.30.5 and E 151 degrees 29.44.3 and we still have 60 km:s to go until we reach Zyryanka.

The

 Powered by CONTACT 3 expedition software